

Motion till riksdagen 2020/21:356

av **Andreas Carlson m.fl. (KD)**

med anledning av prop. 2019/20:200 En strängare syn på hantering av vapen och explosiva varor

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om väsentligt höjda straff för synnerligen grovt vapenbrott och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en uppdelning av vapenlagarna mellan illegala och legala vapen och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att kvalifikationsgrunder för grova vapenbrott inte ska drabba legala vapenägare och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Straffskalan som anges i propositionen är mycket snävt utformad. Att höja maxstraffet för synnerligen grovt vapenbrott till sju års fängelse ändrar knappast saken nämnvärt. Det tycks som om regeringen endast höjer straffet för att tillgodose det tillkännagivande som riksdagen riktade till regeringen i betänkande 2017/18:JuU8, baserat på motion 2017/18:3917 av Kristdemokraterna, Moderaterna, Centerpartiet och Liberalerna. Tillkännagivandet kan förvisso anses vara tillgodosett då maxstraffet höjs, men höjningen från sex till sju år gör näppeligen nog.

I stället menar vi att den som döms för synnerligen grovt vapenbrott bör komma i fråga för betydligt hårdare straff. Den som döms för exempelvis grovt rån, grovt koppleri eller olaga frihetsberövande kan dömas till tio års fängelse. Lagens strängaste tidsbestämda straff är 18 års fängelse. Maxstraffet för synnerligen grovt vapenbrott borde just ta sikte på de absolut grövsta vapenbrotten, och maxstraffet bör vara betydligt högre än de sju år som regeringen föreslår.

Kristdemokraterna anser att det är en avsevärd skillnad mellan den som handhar ett legalt vapen och den som handhar ett illegalt vapen. Denna skillnad görs dock inte tyd-

lig i lagstiftningen. Vi anser att det borde förändras. Det är en väsentlig skillnad på det stränga tillståndssystem för jaktvapen, sportskyttevapen och samlarvapen som finns i Sverige och på den illegala importen eller tillverkningen av vapen som används i kriminella konflikter. Det bör också avspeglas i lagstiftningen.

Den nu föreslagna lagstiftningen riskerar att slå mot sportskyttar, jägare och samlare, som har ett legitimt syfte med att äga sina vapen men som slarvat eller varit oaktsamma i sin hantering av dessa. Det ska självfallet också beivras. Den som slarvar med sin vapenhantering är inte alltid lämplig att inneha sagda vapen. Men om det blir så att de hamnar inom ramen för det synnerligen grova vapenbrottet, exempelvis för att en vapenägare handskats ovarsamt med ett vapen med ljuddämpare, något som nämns i förarbetena i proposition 2011/12:109, något som är vanligt i jaktsammanhang men som också bör betraktas som en försvårande omständighet om det gäller vapen som utrustats så i ett kriminellt syfte.

Andreas Carlson (KD)

Ingemar Kihlström (KD)

Robert Halef (KD)

Tuve Skånberg (KD)

Lars Adaktusson (KD)

Mikael Oscarsson (KD)